नारदउवाच यदृच्छयाशक्रसदोगत्वाशक्रंशचीपतिं ॥ दृष्टवानस्मिराजर्षेतत्रपांडुंनराधिपं ॥ ३० ॥ तत्रेयंधृतराष्ट्रस्यकथासमभवन्नृप ॥ तपसोदुष्कर स्यास्ययदयंतपतेनृपः ॥ ३१ ॥ तत्राहमिदमश्रौषंशक्रस्यवदतःस्वयं ॥ वर्षाणित्रीणिशिष्टानिराज्ञोस्यपरमायुषः ॥ ३२ ॥ ततःकुबेरभवनंगांधारीसहितोनृपः ॥ प्रयाताधृतराष्ट्रोयंराजराजाभिसत्कृतः ॥ ३३ ॥ कामगेनविमानेनदिव्याभरणभूषितः ॥ ऋषिपुत्रोमहाभागस्तपसादग्धकिल्बिषः ॥ ३४ ॥ संचरिष्यतिलोकांश्च देवगंधर्वरक्षसां ॥ स्वच्छंदेनेतिधर्मात्मायन्मांत्वमनुपृच्छसि ॥ ३५ ॥ देवगुह्यमिदंप्रीत्यामयावःकथितंमहत् ॥ भवंतोहिश्रुतधनास्तपसादग्धकिल्बिषाः ॥ ॥ ३६ ॥ वैशंपायनउवाच इतितेतस्यतद्भुत्वादेवर्षेर्मधुरंवचः ॥ सर्वेसुमनसःप्रीतावभूवुःसचपार्थिवः ॥ ३७ ॥ एवंकथाभिरन्वास्यधृतराष्ट्रंमनीषि णः ॥ विप्रजग्मुर्यथाकामंतेसिद्धगतिमास्थिताः ॥ ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्रमवासि०आश्रमवा०नारदवाक्येविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥७॥

वैशंपायनउवाच वनंगतेकौरवेंद्रेदुःखशोकसमन्विताः ॥ बभूवुःपांडवाराजन्मातृशोकेनचान्विताः ॥ १ ॥ तथापौरजनःसर्वःशोचन्नास्तेजनाधिपं ॥ कु र्वाणाश्चकथास्तत्रब्राह्मणानृपतिंप्रति ॥ २ ॥ कथंनुराजावृद्धःसवनेवसतिनिर्जने ॥ गांधारीचमहाभागासाचकुंतीपृथाकथं ॥ ३ ॥ सुखार्हःसहिराजर्षिरसु खीतद्वनंमहत् ॥ किमवस्थःसमासाद्यप्रज्ञाचक्षुर्हतात्मजः ॥ ४ ॥ सुदुष्करंकृतवतीकुंतीपुत्रानपश्यती ॥ राज्यश्रियंपरित्यज्यवनंसासमरोचयत् ॥ ५ ॥ विदुरःकि मवस्थश्चभ्रातुःशुश्रूषुरात्मवान् ॥ सचगावल्गणिर्धीमान्भर्तृपिंडानुपालकः ॥ ६ ॥ आकुमारंचपौरास्तेचिंताशोकसमाहताः ॥ तत्रतत्रकथाश्चक्रुःसमासाद्य परस्परं ॥ ७ ॥ पांडवाश्चैवतेसर्वेभृशंशोकपरायणाः ॥ शोचंतोमातरंवृद्धामूषुर्नातिचिरंपुरे ॥ ८ ॥ तथैववृद्धंपितरंहतपुत्रंजनेश्वरं ॥ गांधारींचमहाभागांविदु रंचमहामतिं ॥ ९ ॥ नैषांबभूवसंप्रीतिस्तान्विचिंतयतांतदा ॥ नराज्येनचनारीषुनवेदाध्ययनेषुच ॥ १० ॥ परंनिर्वेदमगमंश्चिंतयंतोनराधिपं ॥ तंचज्ञातिव धंघोरंसंस्मरंतःपुनःपुनः ॥ ११ ॥ अभिमन्योश्चबालस्यविनाशंरणमूर्धनि ॥ कर्णस्यचमहाबाहोसंग्रामेष्वपलायिनः ॥ १२ ॥ तथैवद्रौपदेयानामन्येषांसुहृ दामपि ॥ वधंसंस्मृत्यतेवीरानातिप्रमनसोभवन् ॥ १३ ॥ हतप्रवीरांपृथिवींहृतरत्नांचभारत ॥ सदैवचिंतयंतस्तेनशमंचोपलेभिरे ॥ १४ ॥

Digitized by Google